

Posveta:

Posvećujem ovu knjigu svojoj pretkinji po majci-i-baki, Martareti de Hemptin, koja se rodila početkom devetnaestog veka u Francuskoj, u porodici protestantskih misionara. U svom rodnom mestu <De Hemptinne> bila je anatemisana, od strane matične kalvinističke crkve, zato jer je pisala sopstvene knjige, u kojima je iznela svoje lično tumačenje Lajbnicove teorije o prestabilisanoj harmoniji – koju je kalvinizam previše rigidno shvatio, isključivši svaki upliv u nju slobodne volje! Knjige su joj spalili na lomači i pritom je zamalo izbegla linč od meštana. Dvorac njene porodice je bio kamenovan. Ona je emigrirala u Škotsku, uz pomoć luteranske crkve, gde su je krili u šumi u jednom zamku, a posle se iz kompromisa priključila redu katoličkih sestara i tako nastavila da se bavi prosvetiteljskim i misionarskim poslom. Nastavila je da piše, ali inkognito.

&

Pretkinji Margareti

Ti, grimizni božuru novog noćnog neba, koji je nastao lišavanjem ruže postannja njenuh trnova samosvojnosti, – od kojih bejaše satkana osmokraka rešetka tvog lakog progledavanja u sveopštost lišenu vlastite srži – mirisne pahulje, koja si ti sama! Sve je savršeno sklopljeno u tom mozaiku višesmerja stvari, pod uslovom da tebe i tvoje sinergijske dvojnice, što dolazi iz budućnosti, NIGDE (osim pod zagradom tvoje ućutkanosti u kuli jezičkog izgnanstva) nema!!!

Otud urušenje riznice sveznanja u prah.

*

Katarina Ristić Aglaja